

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 514

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 iulie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 604 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969 și art. 1073 din Codul civil	2-3	Decizia nr. 645 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 606 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 648 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 630 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 ² alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă.....	4-5	Decizia nr. 708 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 637 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 367 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 722 din 7 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică și ale art. 86 alin. 3 din Codul de procedură civilă	13-15
Decizia nr. 642 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	7-8	Decizia nr. 763 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (6) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	15-16
Decizia nr. 644 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 604

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969 și art. 1073 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 969 și 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Aurelian Ivan în Dosarul nr. 8.591/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.591/3/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969 și 1073 din Codul civil**, excepție ridicată de Aurelian Ivan într-un proces având ca obiect rezoluțiunea unui contract.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin principiului libertății contractuale și al consensualismului, întrucât constrâng participanții în cadrul unor raporturi juridice civile să-și asume obligații la care nu au consimțit în mod liber. De asemenea, consideră că art. 969 din Codul civil este neconstituțional, întrucât conferă contractului putere de lege, situându-l astfel chiar deasupra legii.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. Este invocată jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă art. 969 și 1073 din Codul civil, având următoarea redactare:

— Art. 969: „*Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante.*”

Ele se pot revoca prin consimțământul mutual sau din cauze autorizate de lege.”;

— Art. 1073: „*Creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare.*”

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (2) — „*Nimeni nu este mai presus de lege*”, ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 57 privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale și ale art. 135 alin. (1) și (2) — *Economia*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate consacră, pe de o parte, două principii importante ale dreptului civil — principiul forței obligatorii a convențiilor civile „*pacta sunt servanda*” și principiul libertății contractuale (art. 969), iar, pe de altă parte, art. 1073, cuprins în capitolul VII din același cod — „*Despre efectele obligațiilor*”, stabilește regula de principiu privind efectul general al obligațiilor, și anume dreptul creditorului de a urmări și a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat sau de a cere despăgubiri în caz de neexecutare.

Curtea reține că finalitatea acestui din urmă text din Codul Civil constă, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa (Decizia nr. 432 din 15 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 6 iunie 2008), în realizarea drepturilor legale ale creditorului prin determinarea debitorului de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui contract încheiat între aceștia, sub sancțiunea suportării unor despăgubiri.

Încheierea unui contract fiind guvernată de principiul libertății contractuale și al consensualismului, părțile pot să determine, prin voința lor, clauzele contractuale și efectele pe care acestea urmează să le producă. Asemenea susțineri pot rezulta, eventual, din modul de aplicare a prevederilor legale în cauză. Or, exercitarea controlului asupra activității de aplicare a normelor legale reprezintă atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, Curtea Constituțională fiind competentă, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să se pronunțe numai asupra constituționalității prevederilor de lege cu privire la care a fost sesizată, și nu asupra modului de aplicare a acestora.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969 și art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Aurelian Ivan în Dosarul nr. 8.591/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 606

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Farmacia Diana — S.R.L. din Dej în Dosarul nr. 1.151/219/2008 al Judecătoriei Dej.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.151/219/2008, **Judecătoria Dej a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Farmacia Diana — S.R.L. din Dej într-o cauză civilă având ca obiect un partaj judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin art. 16, 20, 21, 24 alin. (1), art. 57, 124 și 129 din Constituție, precum și art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece reglementează în mod restrictiv căile de atac împotriva

încheierilor pronunțate cu privire la abținerea și recuzarea judecătorilor.

Judecătoria Dej apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 din Codul de procedură civilă, având următoarea redactare: „*Încheierea prin care s-a încuviințat sau respins abținerea, ca și aceea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nicio cale de atac.*”

Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.

Când instanța superioară de fond constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă, reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță.”

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21

privind liberul acces la justiție, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 57 privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția, Curtea constată că prevederile art. 34 din Codul de procedură civilă au mai fost examinate din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 547 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 noiembrie 2005, și a Deciziei nr. 231 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 1 aprilie 2009, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate vizând aceste prevederi de lege.

În aceste decizii instanța de contencios constituțional a reținut că recuzarea nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecării, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul

a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, ca și aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Totodată, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate instanțele judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care, în considerarea unor situații speciale, poate institui reguli speciale.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că prin dispozițiile legale deduse controlului de constituționalitate legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Farmacia Diana — S.R.L. din Dej în Dosarul nr. 1.151/219/2008 al Judecătoriei Dej.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 630

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281² alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 281² alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Bacău —

Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale în Dosarul nr. 807/260/2006 al acestei instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 807/260/2008, **Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă, asigurări**

sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281² alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Protocolului nr. 12 la această convenție, în măsura în care completarea hotărârii pronunțate în recurs se poate cere numai în cazul hotărârilor date în fond după casarea cu reținere, nu și în celelalte cazuri, respectiv când instanța de recurs modifică hotărârea recurată sau respinge recursul. Astfel, se creează o discriminare între justițiabilii cărora nu li s-a soluționat o cerere (în speță, de acordare a cheltuielilor de judecată efectuate în recurs) după un criteriu lipsit de obiectivitate, respectiv soluția dată în recurs.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 281² alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare”*.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281² alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale în Dosarul nr. 807/260/2006 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

Autorul excepției critică teza finală a acestui text, potrivit căreia completarea hotărârilor date în fond după casarea cu reținere în cazul în care instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale se poate cere în termen de 15 zile de la pronunțare.

Autorul excepției invocă încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi, a art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, precum și a Protocolului nr. 12 la convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Art. 281² alin. 1 din Codul de procedură civilă, cuprins în secțiunea a VI-a „Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii” a cap. IV din titlul III al cărții a II-a, reprezintă o normă de procedură referitoare la completarea hotărârilor judecătorești atunci când instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale.

Prin instituția completării unei hotărâri judecătorești, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea în soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, evitând exercitarea unei căi de atac pentru repararea omisiunii instanței, atunci când aceasta privește erori materiale și nu are incidență asupra fondului dreptului substanțial dedus judecării.

În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 644 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 7 noiembrie 2006.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat că reglementarea condițiilor și a procedurii de exercitare a căilor de atac reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului, în conformitate cu prevederile constituționale ale art. 126 și 129 și cu normele și principiile consacrate prin Constituție și prin actele juridice internaționale la care România este parte. Soluția legislativă adoptată prin reglementarea criticată constituie tocmai temeiul de drept al controlului judiciar exercitat pe calea recursului.

Pe de altă parte, Curtea observă că aspectele criticate de autorul excepției vizează omisiunea legiuitorului de a reglementa completarea hotărârilor judecătorești atunci când instanța de recurs modifică hotărârea recurată sau respinge recursul. Însă complinirea lacunelor textelor de lege prin efectuarea controlului de constituționalitate excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 637

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 367¹ alin. 2
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 367¹ alin. 2 cuprins în cartea a IV-a „Despre arbitraj” a Codului de procedură civilă, care au următoarea redactare: *„Încheierea de investire se dă de către instanța judecătorească prevăzută de art. 342, fără citarea părților, în afară de cazul în care există îndoieli cu privire la regularitatea hotărârii arbitrale, când se vor cita părțile.”*

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție. Este invocată și încălcarea art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și la rezolvarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și a art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat constituționalitatea prevederilor din Codul de procedură civilă referitoare la arbitraj prin raportare la textele constituționale invocate în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 8 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 31 ianuarie 2007, Curtea a reținut că „Arbitrajul se organizează și se desfășoară potrivit convenției arbitrale încheiate între părți, cu respectarea principiului libertății de voință a acestora, sub rezerva respectării ordinii publice, a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii, așa cum prevede art. 341 din Codul de procedură civilă. Prin urmare, părțile pot stabili, prin convenția arbitrală sau printr-un act adițional încheiat ulterior, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului. În cazul în care părțile nu au convenit asupra unor asemenea norme, tribunalul arbitral va putea reglementa procedura ce urmează să fie aplicată.”

Așa fiind, Curtea observă că incidența dispozițiilor legale criticate este subsecventă acordului de voință intervenit între părțile care au încheiat convenția arbitrală și care au optat pentru soluționarea litigiului de către un tribunal arbitral. Împrejurarea că autorul excepției a achiesat la soluționarea litigiului pe această cale, deși cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască dispozițiile legale referitoare la judecarea litigiului de o asemenea instituție, precum și consecințele juridice ale aplicării lor, nu îl îndreptățește să se prevaleze de necunoașterea legii și deci lipsește de temei critica reglementării în cauză”.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 367¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nomis 2003” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 6.542/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 decembrie 2008 pronunțată în Dosarul nr. 807/260/2008, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 367¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nomis 2003” — S.R.L. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (1) din Constituție, precum și art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece exclude posibilitatea ca încheierea de investire cu formulă executorie a hotărârii arbitrale să fie atacată în justiție, în condițiile în care procedura arbitrajului este facultativă.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Considerentele reținute de Curte în decizia menționată sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a reconsidera jurisprudența Curții.

Pe de altă parte, Curtea reține că, în concordanță cu natura arbitrajului, art. 367 din Codul de procedură civilă stabilește regula generală a executării hotărârilor arbitrale, și anume îndeplinirea de bunăvoie de către partea împotriva căreia s-a pronunțat. În consecință, investirea cu formulă executorie intervine numai atunci când hotărârea arbitrală nu este executată de bunăvoie, prin încălcarea de către debitor a obligației pe care și-a asumat-o semnând convenția arbitrală. Atunci când se anulează o hotărâre arbitrală în condițiile art. 364 din Codul de procedură civilă, procesul arbitral se încheie cu o hotărâre judecătorească, în acest caz urmând a fi investită cu

formulă executorie hotărârea judecătorească. Dacă însă acțiunea în anulare se respinge, se va investi hotărârea arbitrală asupra căreia a fost exercitat deja controlul judecătoresc. Rezultă că problema condițiilor specifice ale investirii cu formula executorie a hotărârilor arbitrale se pune numai în cazul în care nu s-a intentat o acțiune în anulare.

Așadar, prevederile de lege criticate reprezintă norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. Totodată, potrivit dispozițiilor art. 129 din Legea fundamentală, „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”, acest text constituțional lăsând la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 367¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nomis 2003” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 6.542/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 642

din 28 aprilie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Mariana-Sanda Popescu în Dosarul nr. 11.126/300/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal răspunde personal autoarea excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă cu privire la cererea de amânare a judecării în vederea angajării unui apărător, formulată de autoarea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public se opune amânării judecării, având în vedere că de la data ridicării excepției, 11 decembrie 2008, autoarea excepției avea suficient timp pentru angajarea unui apărător.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării formulată de autoarea excepției.

Cauza se află în stare de judecată.

Autoarea excepției solicită admiterea acesteia pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că scutirea de la plata taxei de timbru reprezintă o problemă de opțiune legislativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.126/300/2007, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Mariana-Sanda Popescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 21, 24, 53 și 124 din Constituție, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece stabilesc în mod limitativ cazurile în care se poate acorda scutire de la plata taxei judiciare de timbru, ceea ce este de natură să creeze o situație de inegalitate a cetățenilor în fața instanțelor judecătorești, cu consecința încălcării dreptului lor la apărare.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Mariana-Sanda Popescu în Dosarul nr. 11.126/300/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, prevederi referitoare la cazurile în care sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac.

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 referitor la principiul egalității în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că posibilitatea scutirii de la plata taxelor judiciare de timbru pentru anumite categorii de cereri a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 773 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, Curtea a statuat, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, că instituirea de către legiuitor a unor scutiri de taxe de timbru pentru anumite categorii de cereri nu face nicio diferențiere între contribuabili și nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

În ceea ce privește accesul liber la justiție, Curtea, prin aceeași decizie, a statuat că „(...) accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 alin. (1) din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii”.

Considerentele reținute de Curte în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

Pe de altă parte, Curtea observă că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă a fost reglementată posibilitatea scutirii, reducerii, eşalonării sau amânării de la plata taxelor judiciare prevăzute de lege, eliminând astfel restrângerea accesului la justiție ori a dreptului la apărare din lipsa mijloacelor bănești.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 644

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Strelitia Exchange Office” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 2.323/325/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției avocatul Florin Kovacs, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că textul de lege criticat contravine principiului constituțional al accesului liber la justiție, deoarece nu cuprinde reguli de procedură clare în care să se precizeze condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată. În acest sens s-a pronunțat în mod constant Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu în Cauza *Rotaru împotriva României* — 2000 sau în Cauza *Sunday Times contra Regatului Unit* — 1979.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele :

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.323/325/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Strelitia Exchange Office” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21, 24 și 129 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie, pentru părți, obligația de a-și exercita dreptul de a ataca hotărârea de declinare a competenței într-un termen de 5 zile de la pronunțare, fără a li se da posibilitatea să cunoască motivele hotărârii instanței.

Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următoarea redactare: „*Dacă instanța se declară necompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Dosarul va fi trimis instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent, de îndată ce hotărârea de declinare a competenței a devenit irevocabilă.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 129 privind căile de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 246 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, Curtea a statuat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili care sunt căile de atac ce pot fi exercitate în diferite cauze, precum și condițiile procedurale de exercitare a acestora, inclusiv termenele, cu singura cerință de a nu contraveni vreunei dispoziții sau vreunui principiu constituțional.

Prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă nu pun nicio parte interesată în imposibilitatea de a se adresa instanței de control judiciar, prin exercitarea căilor de atac. Potrivit dispozițiilor alin. 1 și 2 ale art. 158 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească se pronunță asupra problemelor privind competența în situația în care, în cadrul judecării litigiului cu care a fost investită, în fața sa se pune în discuție competența de judecată. Această discuție are loc în prezența părților sau chiar în lipsa lor, dar când toate părțile au fost legal citate. În cazul în care instanța se declară competentă, va continua judecarea cauzei, iar hotărârea privind competența poate fi atacată cu apel sau cu recurs, după caz, odată cu fondul cauzei. Hotărârea prin care instanța se declară necompetentă se poate ataca separat cu recurs, întrucât această hotărâre are caracter de dezinvestire.

Totodată, Curtea a mai reținut că stabilirea unui termen derogatoriu mai scurt și care curge de la data pronunțării hotărârii, pentru declararea recursului, s-a impus pentru că soluționarea incidentului privind competența instanței ține pe loc judecarea fondului litigiului. Niciuna dintre părți nu este împiedicată în exercitarea căii de atac în acest termen, având în

vedere că acestea, chiar dacă nu sunt prezente în urma îndeplinirii procedurii legale de citare, cunosc termenul de judecată și depinde doar de diligența lor aflarea soluției și declararea recursului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Strelitia Exchange Office” — S.R.L. din Timișoara, în Dosarul nr. 2.323/325/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 645

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Feighel în Dosarul nr. 7.664/314/2008 al Judecătoria Suceava.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.664/314/2008, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mihai Feighel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție, deoarece instituie o procedură care nu permite

părților să susțină excepții de fond și să se apere prin administrarea mijloacelor de probă și, de asemenea, nu îngăduie instanței să examineze fondul cauzei.

Judecătoria Suceava consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 581 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. [...]*”

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel

mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor de lege criticate în numeroase cazuri. Astfel, prin Decizia nr. 426 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 11 iunie 2007, s-a reținut că dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic, a căror

urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime.

Totodată, Curtea a constatat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Feighel în Dosarul nr. 7.664/314/2008 al Judecătoria Suceava.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 648

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandra-Luminița Gherman în nume personal, și în calitate de reprezentant al Societății Comerciale „Traser Gold” — S.R.L. și al Societății Comerciale „Traser Impex” — S.R.L., în Dosarul nr. 3.568/301/2006 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.568/301/2006, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Alexandra-Luminița Gherman în nume personal, și în calitate de reprezentant al Societății Comerciale „Traser Gold” — S.R.L. și al Societății Comerciale „Traser Impex” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu permite administrarea de probe noi, în afară de înscrisuri.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 305 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbatărilor*”.

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandra-Lumița Gherman în nume personal, și în calitate de reprezentant al Societății Comerciale „Traser Gold” — S.R.L. și al Societății Comerciale „Traser Impex” — S.R.L., în Dosarul nr. 3.568/301/2006 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 708

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Centrul de Diagnostic și Tratament al Județului Argeș în Dosarul nr. 541/1.259/2008 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 305 din Codul de procedură civilă într-o cauză cu o motivare similară.

Astfel prin Decizia nr. 585 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a decis că instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară principiului liberului acces la justiție, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în cel al altor țări legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita posibilitatea folosirii anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

Considerentele și soluția deciziei menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 541/1.259/2008, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Centrul de Diagnostic și Tratament al Județului Argeș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (2) și art. 24 alin. (1) din Constituție, întrucât nu se acordă posibilitatea părții care a

formulat cererea de recuzare a judecătorului să o susțină în cadrul unor dezbateri contradictorii.

Tribunalul Comercial Argeș consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următoarea redactare:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Centrul de Diagnostic și Tratament al Județului Argeș în Dosarul nr. 541/1.259/2008 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 722

din 7 mai 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13
din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică și ale art. 86 alin. 3
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică și ale art. 86 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dănuț Dumitraș în Dosarul nr. 43.720/3/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 43.720/3/2007, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 13 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică și ale art. 86 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dănuț Dumitraș.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 26 alin. (2), art. 44 și 53 din Constituția României. Astfel, dispozițiile art. 13 din Legea nr. 33/1994 reglementează într-un mod neconstituțional procedura de comunicare a unor acte premergătoare declanșării procedurii de expropriere, procedura care nu asigură posibilitatea reală ca subiectele de drept vizate de expropriere să fie efectiv înștiințate. Dispozițiile criticate permit instituțiilor abilitate să realizeze o procedură de comunicare formală, nefinalizată prin primirea efectivă a actelor la care se referă art. 13 din Legea nr. 33/1994. Mai mult, în cadrul procedurii judiciare a procedurii exproprierii, normele incriminate permit instanței să sancționeze persoana vizată pentru „culpa” de a nu se fi prezentat la oficiul poștal pentru a-și ridica corespondența, prin respingerea excepțiilor sau apărărilor de fond întemeiate pe lipsa de comunicare a propunerilor de expropriere.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, fiind conforme principiului ocrotirii proprietății private.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 13 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 iunie 1994, precum și prevederile art. 86 alin. 3 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 13 din Legea nr. 33/1994: „*Propunerile de expropriere a imobilelor și procesul-verbal prevăzut de art. 10 alin. 2 se vor notifica persoanelor fizice sau juridice titulare de drepturi reale, în termen de 15 zile de la publicare.*”;

— Art. 86 alin. 3 din Codul de procedură civilă: „*În cazul în care comunicarea potrivit alin. 1 nu este posibilă, aceasta se va face prin poștă, cu scrisoare recomandată cu dovadă de primire sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 26 alin. (2), art. 44 alin. (1) și art. 53.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 33/1994, declararea utilității publice este supusă anumitor forme de publicitate. Astfel, actul de declarare a utilității publice de interes național se aduce la cunoștința publică prin afișare la sediul consiliului local în a cărui rază este situat imobilul și prin publicare în Monitorul Oficial al României, iar actul de declarare a utilității publice de interes local se afișează la sediul consiliului local în a cărui rază este situat imobilul și se publică în presa locală.

După îndeplinirea formelor de publicitate, expropriatorul — statul, prin organismele desemnate de Guvern, pentru lucrările de interes național, și județele, municipiile, orașele și comunele, pentru lucrările de interes local — este obligat să execute măsurile premergătoare exproprierii, respectiv întocmirea planurilor cuprinzând terenurile și construcțiile propuse spre expropriere cu indicarea numelui proprietarilor, precum și a ofertelor de despăgubire.

Aceste documente vor fi depuse la consiliul local al comunei, orașului sau municipiului pe teritoriul cărora sunt situate imobilele ce se supun aprobării pentru expropriere, în vederea consultării de către cei interesați, și se comunică persoanelor fizice sau juridice titulare de drepturi reale, în termen de 15 zile de la publicare.

Notificarea propunerilor de expropriere a imobilelor și a procesului-verbal prin care se constată existența elementelor care justifică interesul național sau local se efectuează printr-o scrisoare recomandată, care reprezintă un mijloc de comunicare menit să asigure transmiterea documentelor și confirmarea primirii acestora.

Eficiența acestui mijloc de comunicare este confirmată și de dispozițiile art. 86 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul, instituind cu titlu de regulă, în art. 86 alin. 1 din Codul de procedură civilă, comunicarea cererilor și a actelor de procedură prin agenții procedurale sau substituenții lor, a avut în vedere exclusiv situația în care o asemenea comunicare se face prin înmânarea respectivelor acte personal titularului sau unei alte persoane legitimate, având același domiciliu sau reședință.

Imposibilitatea de realizare a procedurii de comunicare, în maniera la care se referă textul legal, impune și legitimează utilizarea procedurii de comunicare prevăzute de art. 86 alin. 3 din Codul de procedură civilă, prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire.

Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile legale criticate constituie suficiente garanții menite să ocrotească și să garanteze dreptul de proprietate al titularilor, consacrat de art. 44 din Constituție.

Împrejurarea că, în speță, persoana fizică sau juridică titulară de drepturi reale nu a luat cunoștință de documentele notificate, deși a fost avizată despre existența corespondenței prin intermediul serviciului poștal, constituie expresia propriei sale culpe și nu poate fi convertită într-o problemă de constituționalitate, întrucât neconstituționalitatea unei norme legale constituie un viciu intrinsec al acesteia și niciodată produsul unei interpretări arbitrare, care se abate de la spiritul și finalitatea avute în vedere de legiuitor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică și ale art. 86 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dănuț Dumitraș în Dosarul nr. 43.720/3/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 763

din 12 mai 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (6) și art. 15 alin. (1)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (6) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „S.I.P.” — S.A. din Petrila în Dosarul nr. 6.691/115/2006 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă partea Societatea Comercială „Complexul Energetic Craiova” — S.A., prin consilierul juridic Claudiu Stoica, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că scopul autorului îl reprezintă exclusiv tergiversarea judecării litigiului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.691/115/2006, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (6) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „S.I.P.” — S.A. din Petrila.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textele de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale cuprinse în art. 16, 21 și 124 care prevăd accesul liber la justiție, orice persoană având posibilitatea de a se adresa instanței judecătorești pentru apărarea drepturilor, intereselor și

libertăților legitime, în condiții de egalitate în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și de a beneficia de o justiție unică, imparțială și egală pentru toți. În virtutea art. 14 alin. (6) din Legea nr. 85/2006, creditorul simplu, care nu este membru al comitetului creditorilor, deși participă la adunarea creditorilor, nu va semna procesul-verbal încheiat cu această ocazie, aspect contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia toți cetățenii sunt egali în fața legii, indiferent dacă au calitatea de creditori simpli sau fac parte din comitetul creditorilor. De asemenea, autorul consideră că se impune ca hotărârile luate în cadrul adunării creditorilor să se adopte cu majoritatea din totalul numărului de creditori înscrși în tabelul de creanțe al societății debitoare, fără a se ține cont de valoarea creanței, în această manieră asigurându-se fiecărui creditor o poziție egală în raport cu ceilalți participanți la procedură.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerilor părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (6) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 14 alin. (6): „*Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de președintele ședinței, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului, la dosarul cauzei, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.*”

— Art. 15 alin. (1): „*Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 cu privire la accesul liber la justiție și art. 124 alin. (2) privitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că procedura insolvenței este o procedură specială, concursuală, o serie dintre drepturile procesuale fiind exercitate nu individual, ci colectiv. Acest specific a condus la crearea unor organe colective — adunarea creditorilor și comitetul creditorilor, al căror rol este de a asigura promovarea intereselor ansamblului creditorilor. Astfel, adunarea creditorilor este convocată pentru a decide în toate aspectele importante ale procedurii prevăzute de lege. Pentru facilitarea luării deciziilor în cadrul acestui organ colegial sunt prevăzute două modalități de vot, ambele bazate pe criteriul valorii creanțelor. Regula în această materie este stabilită de dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul titularilor unei majorități, prin valoare, a creanțelor prezente. Există situații speciale, cum este aceea a desemnării unui administrator judiciar sau a unui lichidator,

motivate de importanța sporită a unor astfel de decizii, pentru care legea impune o majoritate specială, și anume votul creditorilor care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor.

Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului, la dosarul cauzei, în termenul prevăzut de lege.

Curtea reține că art. 14 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 prevede dreptul judecătorului-sindic de a desființa hotărârea nelegală a adunării creditorilor la cererea creditorilor care au votat împotriva adoptării hotărârii respective și au cerut consemnarea acestui fapt în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor care au lipsit justificat de la adunare.

Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate nu îngrădesc dreptul niciunei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și a intereselor sale legitime și nici nu contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției în mod unic, imparțial și egal pentru toți.

Pe de altă parte, opțiunea legiuitorului pentru criteriul valorii, și nu cel al numărului creditorilor în stabilirea majorității necesare adoptării hotărârilor adunării creditorilor, este justificată de principalul obiectiv al procedurii insolvenței, respectiv recuperarea creanțelor asupra averii debitorului. Or, în măsura în care repartizarea sumelor ce rezultă din lichidarea bunurilor debitorului se face, în cadrul aceleiași clase de creditori, proporțional cu valoarea creanțelor, este firesc ca deciziile privitoare la aspectele importante ale procedurii să fie luate prin raportare la valoarea creanțelor, iar nu la numărul creditorilor. Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 constituie tocmai expresia aplicării în plan legislativ a principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, prin raportare la noțiunea complementară de proporționalitate, diversitatea situațiilor concrete impunându-se a fi reflectată în norma juridică ce trebuie adaptată acestor circumstanțe.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (6) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „S.I.P.” — S.A. din Petrița în Dosarul nr. 6.691/115/2006 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432369

MONITORUL
OFICIAL